

Ei Hultin.
Onko arkkinain ?

MARAN ATA - HERRA TULEE!

Arvo H. Nurmen
Tampere - Kirjas.

1.

1. Yhtykää Herraa kiittämään: Hyvä on Hän. Enkelten kansa ylistään: Hyvä on Hän. Synnistä sielut nouskohon, Pelastus vielä tarjon' on. Kaikuos kiitos taitvohon: Hyvä on Hän.

Hyvä on Jumala.
Yhtösykämmä riemulaulu! Hyvä on Hän!

2. Kaikukoon riemulaulusi: Hyvä on Hän. Pöydän Hän runsaan valmistit — Hyvä on Hän. Synnistä veri puhdistaa, Hengeltä valon sielu saa: siikkipä laulu kaikuaa: Hyvä on Hän.

3. Lempivä isä Herra on ain' — Hyvä on Hän. Perintö suuri autuain — Hyvä on Hän. Muuttumaton on Luojamme. Häädäsä aina autteele, Taitvahan portin aukaisee — Niin, hyvä on Hän.

Maran ata 19.

2.

1. Se Hengenvoima, helluntain Ja tulimerkkikin, Mi vuosi joukkoon vottajain Jerusalemihin, Se voima ompi ijäinen, Ei muutu, kiitos Jeesuksen!

Se voima, Hengen tuli helluntain Nyt vielä sama on!
Se voima, Hengen tuli helluntain Nyt vielä sama on!

2. „Te woiman saatte“! lupasi, Mi hengen lähetti. Nyt joka kieli kiittäköön Ja huulet riemuitkoon, Saa rohkeuden pelkuri Ja Herran työtä auttawi.

Tampereen
kaupunginkirjasto

3520 Ad. d
50:

3. Saa horjuvasta kallio, Wahvistuu heikkokin. He pyhin
innoin murtawi Pahuuden pesät niin. Ja hengen tuli mielisä
He kutsuu häihin yltänsä.

4. Di tule, Pyhä Henki nyt, Sytytä tuleksi! Luo helluntain
kasteessa Jokainen uudeksi. Niin muuttuu kaikki ihmehin. Di tul-
los, niinkuin ensinkin! Maran ata 4.

3.

1. Jeesuksen luokse, oi tullos, Syni jos tuskia toi, Golgatan
sowintohaarawat Sielusi puhdistaa woi.

Tullos, oi, Jeesuksen luokse, Helmasaan lepälle-
mään! Riehuuot maailman myrskyt, Rauhaa ja tyynyä
täällä on.

2. Jeesuksen helmahan turvaa, Rauhan sä sieluusi saat! Ul-
kona myrsky jos pauhaa, Rauhanpa täällä on maat.

3. Miksi, oi miksi sä wiitot poluilla suruttomain, Jeesuksen
luona on autuus, Maailma pettäwi wain.

4. Mientävät elosi heiket, Kulkewat iäksi pois — Kohtapa
kuoleman kellot, Sullekin aikaa woi.

5. Di mikä riemu on kerran, Tarkoissa taiwahien, Helmoissa
elämän Herran, Seurasia enkelien. Maran ata 13.

4.

1. Tahdotko wapaaksi synneistäsi? Kas, weressä wain Woima
on ain! Tullos niin rauhan saat sieluhusi, Kun puhdistus we-
ressä on.

Ybytyy woima, Woima ihmeinen Weressä Jeesuksen,
Ybytyy woima, Woima voitokas Wapahujan haa-
woissa wain.

2. Tahdotko wapaaksi himoistasi? Kas, weressä wain Woima
on ain! Golgatan weri luo puhtaaksi, Ja voittokin weressä on.

3. Tahdotko luntakin walkeemmaksi? Kas, weressä wain
Woima on ain! Tahroista wapaus tuskistasi On weressä täy-
dellinen.

4. Tahdotko palwella Jeesustasi? Kas weressä wain Woima
on ain! Herralle kannu sun kiitostasi! Päiwittäin woima siin' on.
Maran ata 21.

5.

1. Luo hekki Oetsemaanesa Jäi iäksi' mieleheim. Kun tuskan
werihiesä Cain nähä Jeesuksen.

En unhoita, en unhoita En koskaan tuskias, Di
 fiellä näin Sun polவில்as Mä Getsemaanesa.

2. Kun Sua yrittitarhasa Hengessä katselin. Mä maailman
 syntein tuskassa Sun siinä huomasin.

3. Di, kaikkein jättämänä wain Sä kärkeit tähteni. Suo, että
 muistasin mä ain', Mit makselit eestäni.

4. Mut jos Sä huomaat rakkauten' Di, vielä jäähtywän,
 Mua johda Getsemaanehen Sun luokses, kärsiwän.

Maran ata 70. Kot. laul. 67.

6.

1. Wirtojen lailla wiel' kuohuu Armoa janoowille, Niin ompi
 lupaus warmä Annettu kaipaawille.

Wirrat, wirrat ne armon Autuutta, lohtua tuo. Kun-
 saammin kuin piharoittain Niiden nyt kuohua suo!

2. Wirrat wiel' armojen kuohua Kaswoistas', oi Jumalan',
 Kunnes jo korpikin kukki Kauniina kuin morstan.

3. Wirrat wiel' armojen kuohuu Henkeä, elämääkin, Herät-
 täin nukkuvat, kuolleet, Kaataen wastuksekin.

4. Wirrat wiel' armojen kuohuu, Niin sanoit Jumalamme,
 Siis rakkautesi näytä, Woimasi myöös, rajaton.

5. Armosti, oi Jsa kallis, Kuohua suo juuri nyt! Janoowa
 syömmemme täytä Hengelläsi juuri nyt! Maran ata 85. Kot. I. 179.

7.

1. Olin kahden mä Jeesuksen kanssa, Ja rinnoillaan lepäe-
 lin. Ja niin kurjana köyhänä ollen Mä lohtuaan kaipaelin. Olin
 kahden mä Jeesuksen kanssa, Ja hän pyysi mua rauhoittumaan.
 Ja kas! Silloinpa seluuni alkoi Jo aurinko loistelemaan.

Di olin niin wäsyneenä, Tyynä rauhaa mä katosin.
 Ja turwissaan lewon mä löysin, Kun rinnoillaan
 lepäelin.

2. Nyt mä lausunto sen, mitä Hälle, Mä kuiskailin rinnoil-
 lansa? Niin mä kertoelin wain Jeesukselle Mun syömmeni tar-
 peita, Miten kiusaaja aina mua koittaa Saada kiusata, wietellä
 wain, Miten siksi mä lymyä tahdon Näin syömmehen Wapah-
 tajain.

3. „Joka luokseni saapuu“, Hän lausui, „Mä häntä en heitä
 pois“. Ja niin liki mä sydäntään pääsin, Kuin ennen mä ollunna
 en. Ja hän kuiskaili, kuin olen rakas Sekä sen, mitä walmisti
 mull'. Kuten linnun, mi paula jo aukes, Niin riemukin waltasi
 mun.

Maran ata 109.

8.

1. Siipeinsä suojassa turvattu olen, Oisettään myrskyt ei haitata voi, Hän kun mun omaksi lapsuksean otti, Kutuaan leponsa minulle toi.

Turvattuna, suojatuna, Siunatus siivet mun peittää. Luottaen waan mun sieluni saa Huolensa Herralle heittää.

2. Siipeinsä suojassa sieluni saapi Iltoita keskellä murheitani. Maailman meno on turha ja tyhjä, Olla kun saan luona Jumalani.

3. Siipeinsä suojassa kohta jo joutuu Ainainen iloni taiwaassansa. Siunaus, suoja on siipeinsä alla, Taiwas on alkanut päällä jo maan.

9.

1. Nyt voittolippu on Herralta saatu, Wainoosain keskellä nostamme sen; Taistelu taisrehtu, voitto on taattu, Sankari talasi vihollisen.

2. Golgatan vuorella witon Hän woitti, Maahan löi walat pimeyden. Jäinen lunastus wangeille koitti, Kiemuita saamme nyt turwisssa sen.

3. Herraan ain luota, Eäg rohhteesti taistoon, Jäisi ei woimaansa kadottaa voi! Turvaa wain wahwasti Herrasi woittoon, Wiimeinen pasuuna kohta jo soi.

4. Kristinsä pukuna olkoor ain' tiellä, Maailman ilot jää selkämme taa. Jäinen lepo on tarjona siellä, Kanss mis' Herraltaan kruununsa saa.

5. Jos wielä wieraana Herrastas kuljet Kekkillä syntillä kaukaisen maan, Riennä, oi riennä, miks' syömmesi suljet? Armoa wapaata omistamaan!

Arvo H. Nurmen
Tampere - Kirjasto